

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:
1 óra 60 fillér.
3 óra 1.80 fill.
Vidéken:
óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Deák Ferencz-u. 18. sz.,
hová minden levelezés
és egyéb küldemény
czimzendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Egy örült rémtette. Vérengző katonák. Meggyilkolt leány

Rossz termés, rossz áruk.

Kolozsvár, aug. 11.

Az idei év mezőgazdasági termeléseinek eredményéről immár fölállíthatjuk a mérleget. Nem sok vigasztalást meríthetünk azonban belőle! Panaszos hangok, sírás és kétségbeesés hallszik mindenfelől. Mert nagy veszteség ért bennünket. Megközelítőleg 5 millió métermázsával gyöngébb az összes kalászkok termés-eredménye a múltév eredményével szemben! Ez a hiány pedig testvéri becsületben megközelíti a 80 millió korona értékvesztést, vagyis ennyivel kevesebb pénzüvedelem üti ez idén a magyar gazdák markát.

És még csak ha ennyi volna a baj!

De hát a szalma s a takarmánytermés sem sikerült. A burgonyát, a répát, de sok helyütt a tengerit is erősen megviselte a rendkívüli szárazság, e terményeknek hozama is tehát nem fog megfelelni a várakozásoknak. Az ország egyes részein azután jégesők és

viharok is dúltak, irtózatoss károkat okozván a lábon álló s részben a letakarított gabonákban. Ki kételkedhetik abban, hogy ez utóbbi csapások is jó néhány milliót vettek ki a gazda kezéből?

A baj azonban nem jár magában. Nemesak szemtermelésünk áll válságos idők előtt, de állattenyésztésünk is nehéz napokat él. Ragályos járványok is dúlnak még itt-ott: a legfőbb baj mégis az, hogy állataink értékesítése lett ugyszólván lehetetlenné téve. Csak Ausztriában van még némileg türehető piacunk, a külföld azonban élőállatbevitelünk elé ürügyekből ledönthetetlen akadályokat, beviteli tilalmakat állított s most im, abban a lehetetlen helyzetben vagyunk, hogy nagy költségekkel megjavított és mennyiségileg is megnövekedett tenyésztésünk kátyuba került. Nincs kivétel, nincs üzlet; nem lehet, csak potom pénzen, a marhát, juhot és sertést elvesztegetni.

Ennyi csapásnak mérhetetlen sulya alatt nyög, vergődik a magyar mezőgazdaság.

Most aratás után, mikor

még zakatol künn a cséplőgép s csak imitt-amott áll eladásra készen az új gabona, az értékesítési konjunkturák érdeklik a gazdát. Sürgős lenne az eladás, mert hát jön az adófizetési terminus és jönnek a többi hitelezők. — Mi volna természetesebb, mintha ilyen rossz évben legalább jó áruk lennének s ezek tennék a szerencsétlenül csalódott és sajnálatosan megkárosodott gazdák helyzetét elviselhetővé? Ez volna a dolog rendje, ez idén annyival is inkább, mert Európa nagy bevételre szorulván, az áraknak természetsszerűleg is magasabb nívón kellene mozogniuk.

Az ár ugyanis a kereslet és kínálat egymásközti viszonya szerint alakul, ezeknek alakulása szabja tehát meg az árakat. Így szól a dogma s ezt tanítják a régi tapasztalatok. A bő kínálat lenyomja az árakat, a nagyobb kereslet meg felszökteti. Ez a tétel azonban a gabonaértékesítés terén ma már nem áll; rég a sutba került.

Most is ez évben is gyöngé, mennyiségileg és mi-

nőségileg is hitvány a termés? Kínálat nincs és nem is lehet; de azért mérhetetlen mennyiségek dobatnak piacra! A néps a gazdák a rossz termés miatt keserves könnyeket hullatnak, mert kevés az eladni való, szűk a kenyér s nincs miből törleszteni az adóts a földön nyugvó egyéb terheket. A mezőgazdaságot, az őstermelést a nemzeti munka sorába fölemelni, munkáját gyümölcsözővé tenni s egzisztenciáját biztosítani és megvédeni, — ez legyen a legközelebbi jövő feladata! E nagy munkának első láncszeme nem lehet más, mint olcsó gazdahitel megteremtése. Sürgős feladat ez annál is inkább, mert még egy rossz termés s nyomában a rossz áruk teljesen elengedők arra, hogy elmondhassuk a non possumust! És akkor már minden késő!

Ha elbukik az agrikultura, vele bukik a meglévő sovány ipar is. És megrendül alattunk a föld mementóul, hogy im vétkes hazugság vitte a néppel együtt az országot is a pusztulás, a bukás örvénye elé...

TÁRCZA.

Jégbehűtött szerelem.

Irta: Tábori Róbert.

A „Kolozsvári Ujság” tárczája.

(Vége.)

Összenéztek. Nem is úgy, mint két szerelmes, hanem két vívó, ki összeméri kardját. Az asszony volt előbb tisztában a helyzettel és kissé reszkető hangon kérdezte:

— Mindent? ... Az talán nem is olyan sok ... Az ember meglát valakinek az ujján egy szép gyémántgyűrűt és megkívánja. Ha becsületes ember, megadja az árát, ha rabló, akkor elrabolja. Micsoda ön?

— A megtestesült vágy vagyok. Éhes és örült ...

— S az én kezemből akar

jóllakni? Lássuk csak, van-e ahoz jega? Ön nekem a patriárkáról mondott hasonlatot, megengedi-e, hogy én is előálljak valami parabola-félével?

— Hallgatom.

— Volt egyszer egy asszony, fiatal és szép. Lánykorában úgy nevelték, hogy a szerelemnek még a hajnali szellőcskéje sem érhet, nemhogy a szenvedély perzselő déli szele. Férjhez adták, kapott egy jóra való, derék és kitűnően kenyérkereső férjet. A legszebb ruhába öltöztette, a legdrágább ékszerekkel teliaggatta, de a lelkével egy cseppet sem törődött ... Untatja a mesém?

— Dehog. Mintha ismerném azt a férjet.

— Lehet, hogy egyéb ismerőst is talál majd ... Az asszonyban egy időben hatalmasan dolgozott az elhanyagolt

fantázia és mikor megismerkedett egy művészszel ...

— Az én volnék?

— Lehet. Az asszonykának különös, majdnem nevetséges fogalmai voltak a művészembe-rekről. Félisteneknek nézte őket, akik leszállnak az éteri magasból, hogy az elhagyatottságban vergődő lelkeket kiragadják a szomorú gyöttrődésből. S mikor az az ember először lépett be hozzá, szeretett volna leborulni előtte, hogy feltárja neki szívének minden imádatát. De nem jutott el odáig, mert az a félisten, a hamis bálványok közül való volt.

— Ugy találja?

— Most már úgy találom. És gonosz is volt, rosszizlésű is volt, mert nem elégedett meg azzal a természetes bájjal, amit a Gondviselés a szerelemre megalkotott nőknek ad, hanem még preparálni is akarta a maga iz-

lése szerint ... Az igaz, hogy furcsa egy izlés volt az ... Olyan, mint a sajtok között a Ropuefort. A haut-goutja abban áll, hogy penészes. A félisten úgy akarta, hogy az ő szerelmének tárgya, az ő rab-szolgája szert tegyen erre a penészes haut-goutra és azért ojtotta szívébe a rothadás csirait. Kiküszöbölte abból az idealizmust, mesterséges fogásokkal lehűtötte a vérét és megtanította, hogy okosnak kell lenni az élet minden körülményei között, különösen akkor, ha a szenvedély jelentkezik.

— Hát ... nem volt igaza?

— Lehet, hogy igaza volt, de annyi bizonyos, hogy az ilyen igazság kin és gyötrelme a szerelmes asszonynak. Az, kiről én beszélek, eleinte sokat vergődött, mikor magára maradt, sirt is, de aztán csak hagyta, hogy a bálvány vezesse. Mert volna vele

Egy örült rémtette.

— Saját tudósítónktól. —

Hajmereresztő esetről értesít bennünket gajári tudósítónk: Egy dühöngő örült, kit a lipótmezei tébolydába akart a község átszállítani, kiugrott a vonatból és magával rántotta kisérőjét, a falu kisbíráját is s mind a ketten a vonat kerekei alatt lelték szörnyű halálukat. Az esetről az alábbi részletes tudósítást kaptuk:

Hobek Krizsán tekintélyes és vagyonos ember volt Mező-Laborczon. Megvolt mindene, még családi boldogsága is. Felesége egyike volt a kis mezőváros legcsinosabb asszonyainak s ez volt vesztét. Féltekenysége addig üldözte, míg elborult elméje. Hetek óta buskomor volt, végre azonban kitört rajta a tébolyodás és tört, zuzott, a mi csak a kezébe akadt.

Néhány nap óta nem lehetett vele birni, az örület teljes erejével hatalmába kerítette a szerencsétlen embert, úgy annyira, hogy a községi előjáróság, mint közveszélyes egyént az örültek a házába kívánta elhelyezni.

Tegnapelőtt vitték Hobek Krizsánt a Lipótmezőre.

A község kisérőül Havai Mihály kisbírórt rendelte ki melléje. Mikor a vonatra ültették, egész nyugodtan viselkedett s így nem tettek rá se kényszerzabbonyt, se láncot. Alighogy a vonat kirobogott a pályaházból, üvöltöni kezdett Hobek s s beverte a kocsi ablakait. A kocsiiban ülők lefogták az örültet és megkötötték kezeit. Ezután ismét jó ideig nyugodtan ült helyén.

Kisérője s a többi utasok faldőzni kezdtek, mivelhogy dél felé járt az idő. Egyszerre csak Hobek óriási erővel szíjjeltépte a kötelékeit s megragadta a szembe ülő kisbíró kisérőjét, kirugván a fülke ajtaját, kiugrott vele a sebesen haladó vonatból.

Minokét ember a vonat alá került s a kerekek mindkettőjüket izzé porrá ronsolták. A vonatot a vészjelre rögtön megállították, s több mint egy óráig tartott, a míg a kerékről lekotorták a hus ezafatokai.

A vizsgálatot megindították,

a süppedékig is, ahol mind a ketten elmerülnek a posványba — gyönyör lett volna neki az is, hogy vele elmerülhessen — de jaj, a félisten nem volt olyan vigyázatlan és az utolsó perczben mindig el tudta kerülni a veszedelmet. Egyszer azonban...

— Nos? Miért nem folytatja?

— Egyszer aztán magára hagyta a médiumot a lélekidomító hosszú időre, mondjuk, hogy két hónapra. S azalatt találkozott az asszony valakivel, aki nem volt félisten, a penészcsirákat sem kultiválta, de tudott érezni, meg elhitetni azt, hogy érez. S mit gondol ön, mi történt akkor?

A művész felállott, ónszínű spadság borult vonásaira, egész át setreszketett, valamit akart

mely hivatva lesz kideríteni, hogy szerencsétlenségért kit terhel a felelősség.

Vasárnapi krónika.

Kolozsvár, aug. 11.

A kolozsvári vasárnapoknak hírük van a vármegyében. Egyetlen község véres természetű fiatalsága sem rögtönöz olyan patáliákat e napon, mint a Kolozsvárra letelepedett szolgálégynek. Különösen a külvárosok korcsmai örvidenek vasárnap alkalmával nagy látogatottságnak s mivel az utcái botrányok először a korcsmák büzös levegőjében fogamzanak meg, a vasárnapi krónikát utcái és nyilvános helyeken történt verekedések kezdik és zárják le.

Fukász Ferencz napszámos volt az első, aki okot adott a rendőri közbelépésre. A Hunyadi-téren részeg állapotban mégtámadta *Herczeg* János napszámostársát s úgy helyben hagyta, hogy a mentők kellett segélyt nyujtsanak neki.

A másik botrány ugyancsak a Hunyadi-téren történt. Két szolgálégy hasonlott össze és intézték el ügyes-bajos dolgukat. Ezek is a rendőrség oltalma alá kerültek.

A Széchenyi-tér is zajos volt a vasárnapi verekedésektől. Nem kevesebb mint öt személyes ügyet bonyolítottak le berugott atyafiak. Most mindennyian a dolgozóházban elmélkednek sorsuk folyamatáról.

Rémtett egy aratási ünnepen.

— Saját tudósítónktól. —

Borzalmas eset történt a napokban az aradmegyei Pajsán községben.

Egy óttani gazda aratási ünnepet tartott, amelyen Muresán Juon, egy fiatal, bár nem a legénysorban levő férfi összeszólalkozott egy hevesvérű legénynyel, kit arculütött. A sértett legény kést rántott és Muresán Juont kétszer egymásután has-

mondani, de torkán akadt a szó. Az asszony ellenben könnytelenül folytatta:

— A hamis bálványok tudják, hogy mi történik ilyenkor, mert az ő sejtelmük nem csal soha, ha gonoszról van szó. Nos hát, az asszony úgy gondolkozott: Ha már penész, legyen legalább a frisséből, a legjavából...

A művész maga sem tudta, hogyan jutott ki az előszobába, csak azt érezte, hogy valaki lépi a haját és marcangolja a testét. A tükrőben vette észre, hogy ő saját maga cseleksz ezeket a bolondokat. De mi hát mindez ahhoz a nagy örültséghez képest, hogy ő jégbe hűtötte a maga érzését, annak az asszonynak a szenvedélyét — másnak, egy idegennek, egy ismeretlennek, egy jöttmenetnek.

ba döfte, úgy, hogy az ájultan rogyott össze. A jelenlevők rémulve álltak körül a földön ájultan fekvő Muresán Juont, majd borzasztó gondolatuk támadt.

A szerencsétlen ember beleit ők maguk pusztá kézzel visszagyömöszölték és a tátongó sebet ők maguk bevarrták. A boldogtalan ember állapota e műtét által a lehető legrosszabbra fordult.

Az időközben megjelent körorvos a haldokló sebet rendes kezelés alá vette, de igyekezete hiábavaló, mert a sebesülés feltétlenül halálos.

Meggyilkolt leány.

— Saját tudósítónktól. —

Az osztrák császárvárosban az éjjel rablógyilkosság történt. Bécs XIV. kerületében, Rudolfsheimban meggyilkolták és kifosztották a Grien-utca 37. számú ház nyolczvan éves öreg trafikosnőjét.

A meggyilkolt nő néhai Julienthal századosnak a leánya, öreg kisasszony volt s egyedül lakott az üzlete mellett levő földszintes lakásban. Tegnap reggel fél hatkor takarítónője holtan, átmetszett torokkal találta a szobájában. Valószínű, hogy a gyilkos még tegnap este elrejtőzött a szobában s amikor az öreg kisasszony már lefeküdt, csak akkor követte el a gyilkosságot.

A gyilkos hatvan korona ezüst pénzt, egy aranyórát, két láda szivart s egy csomó bélyeget vitt magával. A rendőrség egy huszonegy éves suhanczra gyanakszik; hirszerint ma délben már meg is kezdte egysuhancznak a kihallgatását, akiről a rendőrség azt hiszi, hogy ő követte el a gyilkosságot.

A szép asszony kocsisa.

— Saját tudósítónktól. —

Szöllősi István jászfi fiatal gazda pénteken reggel a feleségével együtt ment a nánai he-tivására. A felesége valami eladni valót is vitt. Estefelé járt már az idő, a mikor elindultak Nánáról haza Jászra. Még nem érték a községük határába, a mikor rájuk sötétedett.

Amint az országuton haladtak, egyszerre lövésdördült el és Szöllősi István, akit halántékon talált a golyó, a lovak közé bukott.

Felesége, amint ezt a vizsgálat során előadta, hátul ült a kocsiiban s a lövés után megkapta a férje kezéből kiesett gyeplőszárat s a lovakat megállította, azután férjéét fölemelte a kocsiába és hazahajtatott, ahol a község házában rögtön bejelentette az esetet.

A megindított nyomozás során a csendőrség már kiderítette a gyilkost Cserei Gábor személyében, a ki pár hónappal ezelőtt még mint kocsis szolgált Szöllősinél de a gazdája elza-

varta állítólag azért, mert észrevette, hogy a kocsis és felesége bizalmas viszonyban voltak egymással. — Ezt a körülményt úgy a gyilkos, mint Szöllősiné tagadják, de a gyilkosság körülményei ezt a feltevést igazolni látszanak, miért is a csendőrség Szöllősinét is letartóztatta.

A gyilkossággal vádolt kocsis tagadja ugyan a gyilkosság elkövetését, de több tanu látta Csereit aznap estefelé puskával csavarogni azon a tájékon, ahol a gyilkosság történt s ezenkívül a fegyver is előkerült. A letartóztatottakat a vizsgálóbíró megérkezéséig őrizet alatt tartják.

Vérengző katonák.

— Saját tudósítónktól. —

Az oldalfegyver ismét dolgozott.

Nagybecskereken egy bégaparti éjjeli mulatóhelyen vígan mulattak bakák és iparossegédek. Valahogyan közüjük vetődött Kecskeméti András zongoramester, aki talp alá valót játszott a boros legényeknek.

Az iparossegédek éjjel egy óratájban hazamentek, a bakák azonban még ott maradtak és összeveszttek a zongoramesterrel. Egyik baka hirtelen kirántotta oldalfegyverét és markolatig beledöfte a védtelen emberbe.

Kecskeméti az orvosok véleménye szeriut nem hal bele sérülésébe, de egész életén át unomorék marad.

Betörés a gazdák hitel-szövetkezetébe.

Kolozsvár, aug. 11.

Városunk közbiztonsági helyzetét semmi nem tükrözi vissza élénkebben, mint azok a gazdolgok, melyek állandó foglalatosságot adnak a rendőrségnek. Betörések, lopások, nem ritkán rablások teszik dissonánsá éjzakai világunkat, nem is szólva a részeg hordák vakmerő támadásairól, melyek nem kisebb mérvben veszélyezik személybiztonságunkat, mint a titokzatosság örökös ismeretlen tettesei.

Hogy rettegett hirmevünk régi zománczán csorba ne essék, minap éjjel megint egy épületes dologgal lett gazdagabb Kolozsvár bünkrónikája. Az esetről a következő értesítést adhatjuk olvasóinknak.

Az „Erdélyi Gazdák Hitel-szövetkezetének“ szolgálja tegnapelőtt egy névtelen levelet kapott, melyben a levélíró arról értesíti, hogy az éj folyamán betörnek a pénztárszobába. A szolgálta nem nagy sulyt fektetett a levélre s pihenni tért.

Éjfél tájban a vészcsengő kongására hirtelen fölébredt. Eszébe jutott a levél s azonnal revolvere után nyult, hogy megkö-

zelítse a pénztárszobát. Ám a legszorgosabb kutatás dacára sem látott még csak egy fiokbetörőt sem. Lehet, hogy a gazemberek, kik alkalmasint alkalmas segélyével akartak behatolni, a házmester lépteit halván kerekelt oldottak épp oly óvatosan, mint ahogy megközelítették az épületet.

A rendőrség részéről Philippi Gyula biztos nyomoz a betörés ügyében s hihető, hogy a köznapokban már kézrekeríti a tetteseket.

Fridrich és a rikkancs.

Kolozsvár, aug. 11.

„Gyula” érdemes tagja a monostori kétvízköz elite-társaságának. Üres óráiban egyébként lapelárusítással foglalkozik s miután az esztendő mindenik óráját semmittevéssel kellene eltöltenie a lapelárusítás főkeresményi-forrásává vált. Gyula a rikkancsok azon tipikus osztályába tartozik, melynek hívei a lap címét kiáltva a város bizonyos részeiben már megszokottak s bizonyos just szerznek maguknak ahhoz a provinciához, melyet nap-nap után megtisztelnek látogatásukkal.

A rikkancs sereg hadfiai között ritka örvend akkora népszerűségnek, mint Gyula rikkancs. Nemcsak a hangjáért lett közismertté, amely oly ékesen szól, hogy a város mind-négy sarkában ébresztől is szolgál egyszersmint, de mert van egyéniségében valami utánozhatatlan fufang, amit sikeresen tud alkalmazni az ő és kizárólag az ő kerületében. Miután ilyenformán készen lennének Gyula „ur” karakterizálásával, rátérünk arra a hallatlan sérelemre, ami ezzel a szegény fiúval — éppen fufangja révén — tegnap megesett.

Ugy történt a dolog, hogy szokása szerint végigkopogtatta a kerületét. Korai lévén az idő, mindenütt zárt ajtóra talált s hogy ne tűnjön fel illemtelennek, de mégis tudjon lapjain, torkszakadtából hirül adta azoknak. kiket illet, hogy:

„Fridrich Ferencz megszökött!”

Persze, hogy e lokális szenzáció megtette a maga hatását. Megnépesedett az utca, az ablakokból kíváncsi asszonyfejek kandikáltak a rikkancs után, aki nagy animóval és ön-hitten osztogatta szét lapjait. Csoportokba gyűlve olvasták a legfrissebb és legvérmesebb szenzációt, de minél közelebb értek a cikkek befejezéséhez, több és több hosszú arczot lehetett látni, amint vésztojós tekintettel végigmérték a remegő fiút.

— Mit hazudsz gazember! — rivált a rikkancsra egy ember ki bizonyára jóakarója Fridrichnek s örömmel venné hírét megmenekülésének. Hiszen ti sem mondjátok hogy igaz a hír?!

— Persze, hogy nem mondjuk — felelt fontoskodó fölényességgel a fiú. Nem állítjuk, de mondjuk, hogy „ugy beszélük”.

Eközben mind nagyobb és nagyobb lett az elégtelenek csoportja s bár Gyula kézzel-lábbal iparkodott bebizonyítani igazát, a morozus „vevők” csupán azért, hogy ily ravasz fondorlattal megzavarta éjszakai álmukat, végigpofozták egész a kiadóhivatalig. Valóságos sorpofozás volt ez, mert mire az utolsó is elcsattant a szegény fiú arczán, eszméletlenül rogyott össze a kiadóhivatali főnök előtt. s halkan, de örömtől reszketve szólt:

— Főnök ur, kérek még 500 lapot! . .

Mindenütt, hol megfordulunk, kérjük követeljük a „Kolozsvári Ujság”-ot, a polgárság érdekeinek bátor, szókimondó, harczosát.

HIREK.

Kolozsvár, aug. 11.

— **Közülés.** A kolozsvári ipartestület szabó ipari alosztályának tagjai ma délután 4 órakor az ipartestület emeleti helyiségében tartják évi rendes közgyűlésüket, melyre a tagokat ez uton is meghívja az elnökség.

— **Hirtelen halál.** Özv. Lakatos Péterné született Baki Mari tegnap Kolozsvárra jött, hogy itt munkát kapjon. Hosszas keresés után végre alkalmazást kapott a szentgyörgyhegyi téglagyárban, de mielőtt hozzálátott volna a kenyérkeresethez hirtelen összerogyott és meghalt. Tetemét a boncztoni intézetbe szállították.

— **Öngyilkossági kísérlet.** A csalódott szerelmi életuntá tette Keresztes Ilona cselédleányt. Három pakk gyufát oldott föl vízben s a folyadékot megitta. Lakásán ápolják az életunt leányzót.

— **Megvadult bivaly.** Nagy riadalmat okozott tegnap este a Deák Ferencz-utczában egy gazdátlan bivaly, amint rémes bömböléssel végigszágulta az utat. A minorita rendház temploma előtt nekiszaladt két hölgynek is s csak a véletlen szerencse akadályozta meg a katasztrófát. Végre sikerült a rend-

őröknek ártalmatlanná tenni a megvadult állatot.

— **Verekedő asszonyok.** A Széchenyi-tér látványosságai között nem ritka az asszonyháború. Kolozsvár sanguinikus hölgyei ide helyezték harczerüket s hogy a régi hírneven esorba ne essék ugyan csak gyors együtámban mérköznek a maguk fegyverével. Tegnap is két névtelen hőse az asszonyregimentnek esett egymásnak. És folyt szörnyű kegyetlenséggel a fakanál harc, amíg a rendőr közbe nem lépett igazságot tenni. A verekedő asszonyok, most a dolgozóházban tartják fegyverszünetüket . . .

— **Nagy klerikális sikkasztás.** Egy prágai munkás ujság szabásu sikkasztás hírét hozza, mely az ottani klarikális előlegpénztárnál történt. Ugyanis Orth József, a pénztár főtisztviselője 150 koronát sikkasztott. Erről tudomással birtak az alkalmazottak, de tekintettel a sikkasztó családjára, eltitkolták a tettét csak most midőn Orth megmérgezte magát, jelentették meg az esetet az igazgatótanácsnak. A sikkasztó pénztáros rendkívül költséges életet élt és valószínűleg ez sodorta a bűn ösvényébe. Orthné a pénztár hiányait fedezni fogja.

Színház és Művészet.

Sobri Ióska vagy a két pisztoly. Szigligeti Ede népszínmű raktárában kutatott a színház vezetősége. A legporlettebb szekrényből, hová a jól megérdemelt pihenésre szánt termékeket helyezte a szigorú kritika, előrántott egy ósdi, puszkapor és görögtüzfüstös darabot s a nyári-színháznak, megfelelő kiállításban hozta a deszkákra. A régi rablóvilág daliás alakja még mindig vonzó hatást gyakorol a közönségre s nem csalódunk, ha állítjuk, hogy a telt földszint és karzat nem annyira a közbeszött, megható historiát, hanem a haramia-sereg csillogó ruháit óhajtotta látni, mert egyébben — ha várt volna is — nem részesülhetett. Váradi Miklós jó volt a czim-szerepben, valamint helyesen játszottak Szentgyörgyi, Tompa, Szilágyi Dezső — aki ez alkalommal bucsuzott közönségünk-től — Ligeti, Jankó Abigél,

Szakács Andor, Hegedüs és Dezséri is. A többiek jobbak, ha nem ismerjük . . .

Színházi műsor :

Kedd: A kis mama (Tanai F. m. vendég.)
Szerda: Váljunk el. (Tanai m. vendég.)
Csütörtök: Lotti ezredesei.
Péntek: A postás fiú és huga.
Szombat: Aranylakodalom.
Vasárnap: Viola az alföldi haramia.

Szerkesztői üzenet.

Több j. m. ember. *Helyt.* A „Postásfiú és huga” czimű szindarabban előfordul a következő mondat: „Vannak a mai társadalomban olyan pimasz fráterek, kik névtelen leveleket küldözgetnek”. Ezt mondhatnók mi is Önnek. De mi nem tesszük, hanem figyelmébe ajánljuk épp e megreklamált és szombati lapunkban megjelent hírek *harmadik és negyedik* szavát. Ennél jobb jelzést nem adhatunk azoknak, kik névtelen levelek írásával foglalkoznak.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, hétfő aug. 11-én

Dráma a tenger fenekén.

Látványos francia dráma 5 felvonásban, 6 képben. Irta: Duque Ferdinánd. Ford. Huszár I.

SZEMÉLYEK :

Sir Reginald — Szentgyörgyi
Madam Ellen — — Váradiné
Emilia, leányuk — — Jankó A.
Luiza — — — — — Laczkó
Czartén Henrik, fia — Tompa
Nortn James — — — — — Szakács
Friquet Arisztid — — — — — Dezséri
Jeremiah, neje — — — — — K. Árpási
Grafton Richard — — — — — Krasznai
Dreadfull Tamás — — — — — Katona
Fergusz vizsg. bíró — — — — — Ligeti
Pikowics Nika — — — — — Szegő

Kezdeté este 1/2 8 órakor.

Kiadó-írajádonos:
SCHABERL JÓZSEF.

Nyílttér. *)

Czipészüzletemben

egy jól begyakorolt
varróleány (tödező
nő) azonnal alkalmazást nyer.

Matutsek József.

*) E rovat alatt közöltekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Hatóságilag engedélyezett nagy

!! VÉGELADÁS !!

Réti Sándor-féle

Deák Ferencz-utca 4. szám alatti

férfi-ruha és posztó-üzlet

● teljesen feloszlik. ●

30, 40, 50%-al leltári áron alól

eladatnak :

Férfi öltönyök — — 4 frttól kezdve
Fiú öltönyök — — — 2 frttól kezdve

Gyermek öltönyök — — — 70 krtól kezdve
Férfi nadrág — — — 80 krtól kezdve
Szövetek — — — — 65 krtól kezdve
Honi és külföldi gyapju szövetek 1.50 krtól
Posztó kalapok — — — — 50 krtól.

A teljes üzleti berendezés eladó.

Üzlethelyiség kiadó.

107

Éladó A volt két ágyu fogadó és tüzer istálló és vasaló kovács műhely lebontásából kikerülő

építési anyagok
fedélfa, deszka,

építési téglák, ajtók, ablakok, ke-
ritések, kapuk a hely-

színén eladók. Ezenkívül egyéb régi
anyagok a közvágóhíddal szemben

anyagok.

levő telepünkön kaphatók.

Erdélyrészi építő társaság.

28 3-5

A nagyérdemű közönségnek becses tudomására kívánjuk hozni, hogy

RINDT és DOCZY
mű-asztalosok
saját gyártmányu butor raktárakat
megnyitották

Deák Ferenc-utca 51 szám alatt.

Hol is a n. é. közönség a legegyszerűbb butoroktól a legdiszesebbig rendkívül olcsó árban szerezheti be, ezenkívül ajánlják magukat, a n. é. közönségnek 13-*

épület, portál, boltberendezés,

parketrakás,

minden e nembe vágó asztalos munkák pontos és előnyös árak melletti elkészítésére.

Műhely helyiség saját-ház Honvéd-utca 92. sz.

Szervusz pajtás!

Hová mész?

Szervusz! Megyek Kolozsvári Ujságot árulni.

Hát aztán meg tudsz abból élni?

Hogyne! Ládd ezt a szép ruhát, cipőt és mindent, mit rajtam látsz én vettem abból a pénzből, még anyámnak is adok belőle kosztra, de még fére is teszek a takarékba.

Te pajtás, nem vennék engem is oda?

Dehogyan nem, minden tisztességes fiú, éppen most vesznek fel, mert van egy pár üres hely.

Akkor vigyél el engem is.

Jó, gyere velem, megbeszélésem a kiadó ural, ki a Deák Ferenc-utca 18. sz. a lakik biztosan fel vesz, csak aztán szorgalmas légy és ügyes.

Jó gyerünk a Kolozsvári Ujsághoz rikkancsnak.

HIRDETÉSEKET

legolcsóbban felvállal a
„**Kolozsvári Ujság**“
kiadóhivatala.

Bérbeadó, esetleg eladók.

Külön telek: 5 szoba, 2 konyha, pincze, tágas udvar, 20 marhára istálló, nagy kert, hozzá szántó föld, bő itató kuttal.

Külön telek: 3 szoba, 1 konyha, 1 élőkamra, vízvezetékekkel.

Külön telek: 2 szoba, 1 veranda, 1 konyha, tágas udvar, 20 marhára istálló, kuttal.

A városhoz közel egy 5500, egy 2500 és több kisebb területtel bíró házhelyek négyszög méterre 60 fillérért eladók.

Értekezhetni:

Gáll János,

városgazdai ellenőrrel.

Tanácsház, akár a 117.

számu telefonon. — 12. 8-10

SCHABERL JÓZSEF GUTENBERG KÖNYVNYOMDÁJA

KOLOZSVÁRI UJSÁG

* POLITIKAI NAPILAP. *

Megjelenik minden nap

4-5 ezer példányban.

Telefon 261. sz.

A legcsinosabb

Telefon 261. sz.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

szerkesztősége

Deák Ferenc-utca

18. szám.

HIRDETÉSEKET

jutányos

árak mellett

a kiadóhival

vesz fel.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

kiadóhivatala

Deák Ferenc-utca

18. szám.

A mélyen tisztelt közönség szives figyelmébe ajánlom a modern technika minden előnyével gazdagon felszerelt „**GUTENBERG**“

KÖNYVNYOMDÁMAT. Mint tanult nyomdász, egyedüli

elvem volt egészen új könyvnyomdám a legmoder-

nebb követelmények szerint és a legnagyobb szak-

értelemmel berendezni; ezen törekvésem által

azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy bár-

milyen nyomdai munkát a legjobb izlésnek meg-

felelően, mérsékelt árak mellett vagyok képes kiállítani.

Elvállalok *ujságok, folyóiratok, alkalmi iratok, könyvek, kisebb és*

nagyobb nyomdai munkáknak legujabb betűkkel, izléses kivitelben való

elkészítését. Szives támogatást kér **Schaberl József** nyomdatulajdonos.